

ASC – 10 – 0033

U parnici između

1. [REDACTED], fizičko lice

selo Miloševo, Obilić

2. [REDACTED], fizičko lice

Miloševo, Obilić

3. [REDACTED]

selo Bakšija, Obilić

4. [REDACTED] i drugi

selo Miloševo, Obilić

Tužioc

protiv

[REDACTED] Poljoprivredno idnustrijskog kombinata

Kosovo Polje

tuženog

[REDACTED]

selo Bakšija, Obilić

žalilac

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS) u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, o žalbi tužioca/žalioca na rešenje PKVS od 11. Februara 2010. godine, SCC-09-0080, nakon većanja održanog 17. avgusta 2010. godine, izdaje sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba se odbija kao neosnovana. Rešenje Sudskog veća Posebne komore u predmetu SCC-09-0080 od 11. februara 2010. godine potvrđuje se.**
- 2. U vezi sa žalbom tačka 2 rešenja PKVS od 11. februara 2010. godine poništava se.**
- 3. Žalilac je obavezan da Posebnoj komori plati sudske takse u iznosu od 60 evra za žalbeni postupak.**

Istorijat postupka i činjenično stanje

Dana 18. maja 2009. godine žalilac je zajedno sa drugim tužiocima podneo tužbu PKVS-u zahtevajući utvrđenje njihovih prava svojine i povraćaj poljoprivrednog zemljišta koje je u registar upisano na ime tuženoga.

Dana 8. juna 2010. godine, Sudsko veće izdalo je nalog o pojašnjenju zahtevajući od tužilaca da pojasne:

- da li je tužbu podnelo četvorica navedenih tužioca ili su je podnelu svi meštani sela;
- u slučaju da je tužba podnesena u ime svih meštana sela, da predoče ime i adresu svakog tužioca kao i punomoćje koje je potpisao svaki tužilac;
- "predmet spora i sve materijalne dokaze koji se odnose na tužbu, naročito ali ne ograničavajući se na:
  - zemljišne parcele koje traži svaki tužilac
  - Tačne detalje o načinu na koji je nepokretna imovina postala vlasništvo tužilaca
  - Tačne detalje dokaza koje tužioci nameravaju da predoče tokom saslušanja predmeta kako bi dokazali svoje navode"
- (...)

III

Dana 11. februara 2010. godine, Sudsko veće odbilo je tužbu kao nedopustivu shodno članu 28.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, pošto uslovi iz članova 25 i 27 istog Administrativnog naređenja nisu ispunjeni.

Naročito Sudsko veće istaklo je da tužioci nisu dostavili objašnjenje na nalog od 8. juna 2009. godine, zahtevajući, između ostalog, pojašnjenje o tome da li su tužbu podneli samo četvorica tužilaca ili su je podneli svi meštani sela, kao što je zahtevano članom 27.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 i naznačivanje predmeta spora i svih materijalnih činjenica koje se odnose na tužbu, naročito aill ne ograničavajući se samo na zemljišne parcele, kao što je zahtevano članom 27.2 (e) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6.

Rešenje je uručeno žalilocu 1. marta 2010. godine.

Dana 10. marta 2010. godine, ██████████ podneo je žalbu na gorenavedeno rešenje, ističući da on više ne želi da bude deo zajedničkog delovanja.

Žalilac tvrdi da se njegova žalba odnosi na 6 hektara zemlje, koje su bile vlasništvo njegovog pokojnog oca, koji je tu zemlju nasledio od svog oca. Žalilac osporava rešenje Sudskog veća tvrdeći da je ono nepotpuno i osnovano na pogrešnoj proceni činjeničnog stanja. On tvrdi da su njegova porodica i on sam koristili sporno zemljište od 1998. godine, zemljište koje se nalazi suprotno od benziske pumpe „██████████“. Međutim, sva dokumentacija u vezi sa zemljištem izgubljena je tokom sukoba, prema tome žalilac traži da se saslušaju svedoci „koji će potvrditi tužbu“.

Pravno obrazloženje

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Na osnovu člana 63.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Žalbeno veće odlučilo je da se usmeni deo postupka ne održi.

Iako je žalba neosnovana (uporedi dole navedene razloge), Žalbeno veće ovom prilikom želi da istakne da delovi obrazloženja koje je izdalo Sudsko veće u vezi sa odbijanjem tužbe ne stoji.

Mišljenje Sudskog veća napred navedeno utoliko ne može da bude prihvaćeno, jer je ono odbilo tužbu kao nedopustivu zbog nedostatka objašnjenja na pitanje na čije je ime podnesena tužba. Žalilac se povinovao nalogu Sudskog veća u vezi sa delom u kojem se zahteva pojašnjenje o broju tužilaca, budući da spisi sadrže, pored tužbe koju su potpisali 4 (četvorica) zastupnika tužilaca, imena i potpise meštana sela Miloševo. Jasno je da su oni tužioci. Budući da su se svi oni potpisali, nije postojala potreba za punomoćjem.

Sve dok Sudsko veće odbija tužbu kao nedopustivu zbog nedostatka činjenica i pravnih argumenata, uključujući „sve materijalne dokaze koji se odnose na tužbu, naročito ali ne ograničavajući se na zemljišne parcele, kao što je zahtevano članom 27.2 (e) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6“, ovo pravno obrazloženje ne može da bude prihvaćeno (vidi ASC-09-0072):

Član 28.2 (f) navodi među kriterijima dopustivosti za tužbu (sve) „... uslove članova 25 i 27 ...“, koji na prvi pogled daju utisak da svi elementi koji su u njemu navedeni mogu da vode ka odbacivanju tužbe kao nedopustive, ako nisu predloženi kako je naloženo nalogom (vidi član 28.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6). Bliže preispitivanje, međutim, pokazuje da delokrug ove odredbe mora da bude smanjen na teleološkim osnovama:

Jedan od glavnih opštih načela kontinentalnog evropskog građanskog procesnog prava je da konačnost tužbe (kao pitanje da li činjenice koje su navedene u tužbi, u vezi sa predstavljenim pravnim argumentima, mogu imati pravne posledice kao što je traženo u tužbi) nije pitanje dopustivosti tužbe, već njenog merituma. Ako (dovoljne) činjenice i/ili pravni argumenti nisu predstavljeni, ili ako činjenice koje su navedene u tužbi ne vode ka zaključku koji je izveo tužilac, tužba jedino može da bude odbijena kao neosnovana, ukoliko nije objašnjeno po zahtevu.

Isto vredi, kao što je istaknuto u nalogu za pojašnjenje Sudskog veća, iako ne izričito odraženo u osporenom rešenju, za zahtev da se obezbede „precizni detalji o dokazima koje tužioci nameravaju da predоче tokom saslušanja predmeta kako

bi dokazali svoje tvrdnje": U principu, tužilac mora da dokaže jedino osporene činjenice. Ukoliko tuženi ne ospori činjenice kao što je istaknuto u konačnoj tužbi, ne postoji potreba da se uzmu dokazi. Spisak dokaza može da bude od koristi jedino ukoliko je neophodno sakupljanje dokaza. Ako uopšte, tužba može da bude odbijena kao neosnovana ukoliko tužilac ne dostavi dokaze kojima bi dokazao činjenice koje je tuženi osporio. Pre uključivanja tuženoga, može se tražiti i spisak dokaza, ako tužilac mora da pojasni druge stvari, ali ne može da bude predmet u tom delu postupka. Štaviše, nedostatak dokaza koji je možda potreban za meritum nikad ne može da vodi ka odbacivanju tužbe kao nedopustive.

U ovom slučaju, tuženi još uvek nije bio umešan. Prema tome, materijalni dokazi, spisak dokaza i pravni argumenti još uvek nisu važna pitanja.

Međutim, žalilac nije objasnio predmet spora. On nije predočio nikakve podatke o spornim zemljišnim parcelama, niti bilo koje katastarske brojeve parcela. Ovakav podatak je, kao što je pravilno shvatilo Sudsko veće, od jako velike važnosti za dopustivost tužbe, jer mora da bude jasno, šta bi tačno bilo pokriveno kao res judicata u slučaju da se donese rešenje o meritumu.

Zaključujući gorenavedeno, na osnovu člana 65 tačka a Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Žalbena veće smatra da je žalba neosnovana i odbacuje je, u isto vreme potvrđujući rešenje Sudskog veća. Pošto sud nije odlučio o meritumu predmeta odbijanje ne stvara res judicata; shodno tome tužilac/žalilac može ponovo da podnese ispravnu tužbu, ističući tačno i precizno koje parcele on želi da budu predmet tužbe pred PKVS.

Tačka 4 ožalbenog rešenja takođe mora da bude isključena u vezi sa žalbom, pošto uputstva za podnošenje žalbe citiranjem zakona, bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja trebaju da budu donesena u izreci. Takav podatak može da bude istaknut, ako uopšte, u pravnom obrazloženju ili – još bolje – može da bude priložen jedino uz rešenje, ali ne može da bude deo njega (vidi ASC-09-0108 i dr.).

Troškovi/Sudske takse

Za žalbene postupke primenjivaće se sledeće sudske takse (vidi ASC-09-0072 i dr.):

Taksena tarifa član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
Taksena tarifa član 10.15 u vezi sa članom 10.21 (rešenje drugostepenog postupka)	30 evra
Ukupno	60 evra

Ove sudske takse snosiće žalilac i on je prema tome obavezan da Posebnoj komori plati nevedenu svotu novca.

Richard Winkelhofer, EULEX predsedavajući sudija potpis

Torsten Koschinka, EULEX sudija potpis

Eija-Liisa Helin, EULEX sudija potpis

Tobias Lapke, EULEX glavni upisničar potpis